

Pitäisikö olla huolissaan?

Vettä sataa ihan liikaa ja pellot vettyvät – miten sato saadaan korjattua talteen?

Auto hajosi ja korjaus tulee kalliiksi – mistä rahat, miten pääsen töihin?

Taas olen sairaana – mitä ihmettä tämä on, onkohan vakavaakin?

Tuntuuko joskus siltä, että naapurilla menee aina paremmin? Mutta älä huoli, kyllä hänkin saa osansa huolista ja murheista. Joskus voi tuntua siltä, että pää hajoaa kaiken sotkun keskellä.

Vaikean tilanteen äärelle on toki hyvä pysähtyä, mutta silloin, kun aivot alkavat kiertää kehää, on opeteltava hellittämään ja päästämään irti. Tilanne ei murehtimalla muutu paremmaksi.

Kun oikein päässä myllää, yritän lähteä metsään tai rantaan hiljentymään ja rukoilemaan. Hiljaisessa rukouksessa kaadan murheeni Jumalan käsiin ja annan tuulten viedä huoleni mennessään. Keskityn aistimaan ympärilläni olevaa luontoa: tuulen suhinaa puiden lehvästössä, sammaleen tuoksua, hämähäkkejä ja muurahaisia – milloin mitään.

Kun tunnen olevani osa Jumalan luomaa maailmaa ja hengitän samaan tahtiin sen kanssa, mielenikin pikkuhiljaa rauhoittuu. Olen elossa ja moni asia on ihan kunnossa. Joskus tulee jopa kiitollinen mieli kaikesta siitä, mitä on ympärilläni.

Tämän jälkeen on hieman helpompi tarkastella asioita rauhallisesti ja alkaa aukoa sotkuisia vyyhtejä. Ei siis kannata olla huolissaan, vaan ihan tietoisesti tarkastella tilannetta eri näkökulmista. Jumala kyllä pitää meistä huolen.

Rovasti Elina Lehdeskoski
Orimattila seurakunta